

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE
ÎN NUMELE LEGII

11 noiembrie 2009

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
președintele ședinței – Olga Adam,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Mihail Macar,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva
sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2006 de avocatul
Constantin Scutelnic în interesele condamnatului

Guglea Igor Ion,
născut la 18 aprilie 1972, originar și domiciliat în
or. Cahul, str. Ștefan cel Mare 37, ap. 27, studii
medii, temporar nu lucrează, căsătorit, cetățean al
Republicii Moldova, anterior condamnat.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2006 Guglea Igor Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 74 Cod penal (1961) la 10 ani închisoare;
- în baza art. 116¹ alin. (2) Cod penal (1961) la 10 ani închisoare;
- în baza art. 125 alin. (4) Cod penal (1961) la 11 ani închisoare;

În conformitate cu prevederile art. 39 Cod penal (1961) pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Chiose Ștefan Pantelei, în privința căruia hotărîrea nu este contestată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că Chiose Ștefan și Guglea Igor, în perioada iunie-decembrie 1999, au participat activ în cadrul bandei înarmate organizate, dislocate atît pe teritoriul Ucrainei cît și al Republicii Moldova și au comis un șir de infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, în mai 1999 Chiose Ștefan și Guglea Igor, în urma înțelegerii prealabile cu alți membri ai bandei, au fost atrași la luarea și reținerea în calitate

de ostatec al cetățeanului Ucrainei, directorul general al ÎMCC „Master”, S. Ponomari, în scopul constrângerii apropiaților și colegilor ultimului de a plăti o recompensă pentru eliberarea lui în mărime de 1,5 mln dolari SUA.

În scopul realizării planului întocmit de către căpeteniile bandei, Chiose Șt., Guglea Ig. și alți copărtași au închiriat o casă de locuit în or. Odesa, str. Dolgaia 81 „a” și o casă în mun. Chișinău pe str. Milano 14, casa nr. 33, au procurat arme de foc, două automobile VAZ – 31514 n/î O 56-58 OE și VAZ- 2108 n/î 3 39-38 OA, mijloace de legătură mobilă. Tot ei au efectuat supravegerea exterioară (filarea) lui S. Ponomari, stabilind itinerariile de deplasare, locurile pe care le vizita, pentru organizarea răpirii acestuia.

În noaptea de 1 spre 2 iunie 1999, Chiose Șt. și Guglea Ig., de comun acord cu alte persoane, fiind înarmați și aflându-se lângă casa nr. 49 din str. Academicescaia, or. Odesa, îmbrăcați în haine de camuflaj a miliției Ucrainei, au oprit automobilul „Fiat Croma” condus de S. Ponomari și, aplicând forța fizică i-au scos din automobil, i-au încătușat, le-au pus pe cap pungi de polietilenă și i-au dus în casa din str. Dolgaia 81 „A”, or. Odesa, unde, contrar voinței lor, i-au privat ilegal de libertate, reținându-i ca ostatici.

În continuare inculpații, în comun acord cu ceilalți membri ai bandei, prin estorcare, cu aplicarea violenței, amenințându-i cu moartea, l-au impus pe S. Ponomari să ceară de la rudele lui apropiate și colaboratorii firmei „Master” răscumpărarea din captivitate în mărime de 1,5 mln dolari SUA.

La mijlocul lunii iunie 1999 S. Ponomari a fost transferat în Republica Moldova și ținut în captivitate pînă în luna decembrie 1999 în or. Chișinău, casa nr. 33 din str. Milano, 14.

O. Levițchi a fost eliberat din captivitate în iulie 1999, după ce banda a primit o parte din suma cerută.

În perioada iulie-decembrie 1999 soția lui S. Ponomari și colaboratorii firmei „Master” V. Trubov, A. Șamrai, Iu. Cruglîi, fiind amenințați cu asasinarea lui S. Ponomari și a lui S. Livițchii, au transmis lui Șt. Chiose, Ig. Guglea și altor membri ai bandei ca răscumpărare 1,5 mln dolari SUA, care la moment constituiau 17122650 lei.

În decembrie 1999 Șt. Chiose, prin înțelegere prealabilă cu alți trei membri ai bandei, acționînd în scop de profit pentru recompensa propusă, cu scopul tăinuirii infracțiunilor de luare de ostatici, privare ilegală de libertate, șantaj, au săvîrșit omorul lui S. Ponomari, ducîndu-l pe plantațiile de vie ale gospodăriei „Dealul Buiucanului” din împrejurimea or. Chișinău, unde Șt. Chiose a efectuat cîteva împușcături în S. Ponomari din pistolul „Macarov”, cauzîndu-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora S. Ponomari a decedat pe loc.

3. Împotriva hotărîrii menționate a declarat recurs în anulare avocatul Constantin Scutelnic, în interesele condamnatului Guglea Igor, care, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, că a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, micșorarea pedepsei aplicate lui Guglea Igor pînă la limitele minime prevăzute de legea penală nouă pentru infracțiunile incriminate și care să nu depășească 7 ani închisoare.

4. Examinînd în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului declarat, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră necesară dispunerea inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4 Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În recursul în anulare declarat de avocatul Constantin Scutelnic în interesele condamnatului Guglea Igor, acesta invocă faptul că prin Legea nr.277-XVI din 18 decembrie 2008, pentru modificarea și completarea Codului penal al Republicii Moldova, a apărut o situație favorabilă condamnatului, care ameliorează situația acestuia, și, potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, are efect retroactiv.

Colegiul penal reține că, potrivit hotărîrii judecătorești atacate, Guglea Igor a fost condamnat pentru săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 74 Cod penal (1961) la 10 ani închisoare, art. 116¹ alin. (2) Cod penal (1961) la 10 ani închisoare și de art. 125 alin. (4) Cod penal (1961) la 11 ani închisoare, sancțiunea căroră, la momentul condamnării, prevedea pedeapsa, pentru fiecare din faptele săvîrșite, cu închisoare de la 10 la 25 de ani, cu sau fără confiscarea averii.

Potrivit modificărilor operate în Codul penal, inclusiv prin Legea nr.277-XVI din 18 decembrie 2008, faptele săvîrșite de condamnatul Guglea Igor, la moment, constituie infracțiunile prevăzute de art. 283, 280 alin. (3) și 189 alin. (4) Cod penal și se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 15 de ani, de la 8 la 15 ani și, respectiv, de la 7 la 13 ani.

Art. 10¹ Cod penal, introdus prin Legea nr.277-XVI din 18.12.2008, prevede că dacă după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare și pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a intervenit o lege care prevede pedeapsa cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvîrșită.

Astfel, prin prisma art.10¹ Cod penal, pedeapsa aplicată condamnatului în baza hotărîrii contestate nu depășește maximul prevăzut de legea nouă pentru

infracțiunile săvârșite și aceasta se încadrează în limitele prevăzute de normele sus menționate, de aceea temei care ar servi la reducerea pedepsei stabilite lipsește.

Reținând aceste prevederi, Colegiul penal conchide că principiul retroactivității legii penale nu se răsfrânge în privința condamnatului Guglea Igor, pedeapsa stabilită acestuia fiind în limitele prevăzute de legea penală nouă.

Prin urmare, temeiuri de implicare în hotărârea judecătorească atacată nu există, de aceea recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

5. În conformitate cu articolul 456, 432 alin.(2) pct.4 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Constantin Scutelnic în interesele condamnatului Guglea Igor Ion împotriva sentinței Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2006, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Adam Olga

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Mihail Macar